

неможаше да носи тежъкъ товаръ ; улавямъ ся прочее изново за работж, и съ тріонътъ на дърводѣлеца, който имахъ честътъ да намѣрж, разрѣзахъ на длъжъ еднаж отъ гредытѣ на три части и съ много трудъ приложихъ гы на лѣсжтж си. Надеждата да си притъкмыж нѣкои нѣща които ми трѣбахъ подканяше мя да направж много повече отъ колкото бѣхъ кадженъ да направж въ всяко друго обстоятелство.

И така вече лѣсата ми бѣше въ състояніе да носи единъ умѣренъ товаръ, оставаше сега да видж отъ кои нѣща трѣбаше да натоварж, и какъ да гы опазж отъ измокряніе въ воджтж. Зехъ най-напрѣдъ че турихъ на нежъ всичкытѣ дѣски колкото можѣхъ да намѣрж, послѣ намѣрихъ три ковчега отъ тѣзи на ладіеритѣ, строшихъ ключелницитѣ имъ и гы отворихъ, испразднихъ гы та снехъ и тѣхъ съ вжже на лѣсжтж си : въ първыйтъ туряхъ нещо за яденіе, хлѣбъ орисъ, холландско сыреніе, петъ кжсове козіе месо сушено, и малко европейско жито. Слѣдъ това прибрахъ и другъ единъ ковчегъ съсь стклянки въ които имаше укрѣпителны питія.

А когато ся занимавахъ така, смаяхъ ся